

CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE

Publicație a Parohiei Sfântul Vasile cel Mare- Calea Victoriei

"Pusu-te-a pe tine, Sfinte Vasile, Dumnezeu-Cuvântul, tărie bună Bisericii Sale, ce ce cu tunetul cuvintelor tale amuțești gurile ereticilor; iar noi credincioșii, bucurându-ne, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!"

Ianuarie 2010

Slujbă arhierescă și sfințirea noului lumânărar, cu prilejul sărbătorii hramului bisericii noastre, Sfântul Vasile cel Mare

Proclamarea anului 2009 ca an jubiliar al Sfântului Vasile cel Mare și al tuturor Sfinților Capadocieni, de către Sinodul BOR, a reprezentat o provocare pentru biserica noastră, aflată sub ocotirea marelui ierarh și scriitor bisericesc al Bizanțului din secolul IV, veacul de aur al ortodoxiei. În acest an, biserica noastră s-a priment și s-a lansat în diferite activități culturale, misionare, administrativ-gospodărești. Am continuat cercetările pentru a definitiva monografia și pliantul cu istoricul bisericii noastre. Am scos la iveală lucruri noi despre personalitățile care și-au legat numele de biserica Sfântul Vasile, în decursul vremii. Am continuat editarea Buletinului Parohial – pentru care așteptăm în continuare colaboratori. Am format un nucleu de coriști tineri care participă și cântă duminica la Sfânta Liturghie. Am organizat un pelerinaj cu credincioșii parohiei în Bulgaria, în luna martie a acestui an. Prin grija domnului Ioniță Nicolae, am lansat site-ul oficial al parohiei noastre, care cuprinde multe informații, date din actualitatea bisericii și fotografiile de la diferite evenimente din viața parohiei. Unul din momentele istorice ale anului jubiliar 2009 l-a reprezentat participarea unui număr de credincioși din parohia noastră, alături de preotul paroh Trandafir Cristian la pelerinajul patronat de Prea Fericitul Părinte Daniel, în Capadocia, în perioada 26 mai-4 iunie 2009, pentru celebrarea celor 1630 de ani de la trecerea la Domnul a marelui ierarh, dascăl, liturghisitor și scriitor bisericesc Vasile cel Mare. Atunci am trăit momente emoționante, în cadrul slujbelor oficiate la Patriarhia Ecumenică din Constantinopol dar și în vechile biserici ale Capadociei, de către Preafericitul Părinte Patriarh **Daniel** dimpreună cu Preafericitul Părinte **Bartolomeu**, Patriarhul Ecumenic al Constantinopolului. Aproape 400 de pelerini români au pășit, în acel pelerinaj, pe urmele sfinților capadocieni.

În ce privește activitatea administrativ-gospodărească la parohie, îi mulțumim Bunului Dumnezeu că am reușit, în ciuda dificultăților materiale, să realizăm o serie de lucrări mai urgente: reparații la o parte din sistemul electric, tencuieli și zugrăveli afectate de igrasie în Sfântul Altar sau alte locuri, schimbarea a trei dulapuri vechi și deteriorate din Sfântul Altar cu un dulap-veșmăntar, o vitrină cu dulap pentru biblioteca bisericii și pentru obiectele de cult, și mobilier pentru proscomidiar, montarea unei uși termopan exterioare la ieșirea din spate a Sfântului Altar, curățarea

tuturor icoanelor și revopsirea catapetesmei, curățarea și argintarea candelelor de la icoanele catapetesmei, vopsirea strănilor, recondiționarea celor două candelabre de bronz, etc. Cea mai importantă investiție a anului a reprezentat-o construirea lumânărarului de zid, a cărui slujbă de sfințire a fost săvârșită pe data de 1 ianuarie 2010, de către Preasfințitul Părinte Varsanufie Prahoveanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștiului, ocazie cu care a fost sfințită și clopotnița, construită cu câțiva ani în urmă.

Sărbătoarea hramului bisericii a fost prilej de mare bucurie pentru credincioșii veniți în număr foarte mare pentru a participa la Sfânta Liturghie oficiată de Preasfinția Sa Varsanufie Prahoveanul, dinpreună cu un sobor de preoți și diaconi. Slujba a fost impresionantă, iar rostirea Motifelor Sfântului Vasile cel Mare de către Preasfinția Sa, a fost cutremurătoare. Biserica a fost în haine de sărbătoare, curată ca o mireasă, lucru pe care l-au remarcat și oaspeții noștri. Ca în fiecare an, urmând exemplul și îndemnul Sfântului nostru protector, credincioșii din parohia noastră au pregătit câte ceva pentru ca fiecare din cei veniți la hram să nu se întoarcă cu mâna goală acasă. Pentru anul 2010, noi proiecte așteaptă să fie realizate: amenajarea pangarului, achiziționarea unei racle noi pentru sfințele moaște, lucrări la sistemul de canalizare, amenajarea unei toalete publice, zugrăveli exterioare la biserică, demararea construcției unei clădiri cu destinație socială, în spatele bisericii, pe care o avem în plan. Nădăjduim ca, prin mila lui Dumnezeu, prin grija Sf. Vasile și cu ajutorul dumneavoastră să reușim să venim cât mai mult în sprijinul nevoilor semenilor noștri.

Îl rugăm pe Bunul Dumnezeu să reverse asupra dumneavoastră milele Sale cele bogate, și să vă întărească în credință, adunându-vă pururea la sânul maicii noastre biserici, într-un mulți și binecuvântați ani!

Botezul Domnului- « Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ia asupra Sa păcatul lumii »

Iubiți credincioși !

Odinioară a făgăduit Domnul că va veni pe pământ și se va arăta în slava Sa. Oamenii au auzit, apoi au uitat ce s-a spus. Dumnezeu însă nu a uitat, pentru că, deși omul uită de Dumnezeu și nesocotește poruncile sale, Dumnezeu are milă de creația sa, și n-o poate lăsa pradă vrăjmașului. Dumnezeu nu a venit când lumea mai putea să aștepte, ci a venit când ananghia noastră a fost cea mai mare. De câte ori a putut să trimită un prooroc sau un înger în locul lui, Dumnezeu l-a trimis pe acela. Dar când răul a crescut în lume atât de mult încât nici un înger nu-l putea domoli cu lumina sa, și nici un profet nu-l putea micșora cu cuvântul său, atunci Dumnezeu și-a împlinit vechea făgăduință și a venit pe pământ.

Dar în ce slavă S-a arătat Dumnezeu ? S-a arătat în negrăită smerenie și ascultare. S-a arătat în așa fel încât îngerii păreau mai strălucitori decât El, iar profeții mai mari. Când proorocul și Stăpânul s-au arătat împreună la Iordan, toți ochii se îndreptau mai degrabă spre prooroc decât spre Stăpân. Ioan Botezătorul părea mai mare și mai puternic decât Iisus Domnul. Hristos își ascundea slava sub două groase acoperăminte : trup și smerenie. Cei veniți la Iordan, pentru renumele pe care îl căpătase Ioan printre iudei, nici nu-l băgau în seamă pe Acela supra căruia puterile cerești se așteptau mai mult decât asupra întregii zidiri.

Ioan propovăduia botezul pocăinței, cel care trebuia să îi pregătească pe oameni să Îl întâmpine pe Hristos : Faceți rod vrednic de pocăință (Mt. 3,8). Porunca pocăință, dar nu avea puterea să ierte păcatele. De asta și spunea Ioan : Eu vă botez cu apă, dar Acela vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc » (Mt. 3,11) pentru că după ce Hristos avea să se înalțe la Tatăl, El a trimis asupra ucenicilor pe Mângâierotul- Duhul Adevărului, Duhul Sfânt ce s-a pogorât în chipul limbilor de foc, și le-a dat apostolilor puterea de a boteza în numele Domnului, iertând păcatele oamenilor. Botezul lui Ioan era botezul pocăinței, nu al iertării de păcate.

Atunci ne întrebăm, pentru ce era nevoie ca Hristos să se boteze de mâna lui Ioan, El care era fără de păcat și nu avea pentru ce să se pocăiască? Ioan îi spune Stăpânului: Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine? A grăit aceste cuvinte ca să arate că Hristos nu a venit la el mânat de aceeași nevoie precum ceilalți oameni, ca să arate că el este cu totul nevrednic să-l boteze, ca să arate că Hristos este cu mult mai mare decât el (« Acela căruia eu nu sunt vrednic să îi dezleg cureaua încălțăminteii »), și neasemuit mai curat.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne lămurește care au fost cele două motive pentru care Mântuitorul a venit la Iordan ca să se boteze de mâna lui Ioan. În primul rând, ca să se facă cunoscut mulțimilor și să se arate firea Sa dumnezeiască, pe care nici Ioan, ca prooroc, nu o cunoscuse până în acel moment, căci spune : « Și eu nu-L știam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a spus : peste Care vei vedea Duhul pogorându-se și rămânând deasupra Lui, Acela este cel care botează cu Duh Sfânt. Iar eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.» . Al doilea motiv ni-L arată însuși Domnul Iisus Hristos, când, răspunzând cuvântului adresat de Ioan Botezătorul “Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la Mine”, spune în desăvârșită înțelepciune și smerenie “Lasă acum, căci așa se cuvine să plinim toată dreptatea” (Mt. 3,14-15).

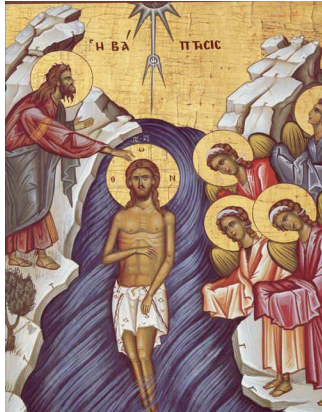
Mielul lui Dumnezeu! Cu aceste puține cuvinte a înfățișat Ioan toată smerenia și ascultarea Domnului nostru. E blând ca un miel, cuminte ca un miel, iar smerenia și ascultarea sunt întotdeauna îndreptate spre Dumnezeu. Ca un miel merge El, și așa cum mielul încrezător în păstorul său se duce cu el și la pășune și la tăiere, așa și Hristos merge oriîncotro Îl călăuzește Cerescul Său Tată: la nașterea într-o peșteră, la botezul în Iordan, la moartea pe cruce.

Cuprinzându-se între toți păcătoșii, Hristos îi cere lui Ioan să-L boteze în râu, ca pe toți ceilalți. Împotrivirea lui Ioan e cu totul de înțeles pentru noi, muritorii. Ah, fraților, înfricoșat lucru este să cufunzi în apă pe Cel mai curat decât apa. Hristos a coborât în apă nu ca să se curețe pe Sine, ci ca să înecă în chip simbolic pe omul cel vechi. Scufundându-Se, El a reactualizat în chip simbolic potopul care a înecat lumea pe vremea lui Noe, precum și înecarea lui Faraon și a oștirii egiptene în Marea Roșie. Cine se îngroapă împreună cu Hristos prin botez în apă ca în mormânt, se scoală împreună cu Hristos întru învierea Lui. Cine își înecă mândria, neascultarea, iubirea de sine și toată necurăția omului vechi, păcătos, iese afară cu smerenie, cu blândețe, cu ascultare, cu dragoste. Zice Sfântul Vasile cel Mare: “Ca să înceapă o viață nouă, trebuie mai întâi să se termine cea veche!”. Așadar să lăsăm și noi, fraților, pe omul cel vechi, înnegrit de păcate, în urmă, și cufundându-ne în baia botezului, prin pocăință și cu multă smerenie, să ne înnoim viața noastră și să făgăduim lui Hristos, acum la început de an, când toată firea se înnoiește și se sfințește prin apa sfințită – Agheasma cea Mare pe care o vom primi astăzi- că vom da și noi pildă de smerenie, de iubire și de ascultare, fiind de folos fraților noștri și desăvârșindu-ne viața noastră întru Hristos Domnul – Amin!

SFATURI CĂTRE CREDINCIOȘI

Cum folosim Agheasma Mare?

Agheasma Mare, care se sfințește în ziua de Bobotează, este, așa cum arată și Rugăciunea de sfințire a apei, invocată de preoți, "izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neajunsă, plină de putere îngerească- Ca tuturor celor ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa să le fie spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințire a caselor, spre tot folosul de trebuință..."

În privința modului de întrebuințare, amintim mai întâi că s-a îndătinat obiceiul de a se consuma, pe nemâncate, desigur, timp de nouă zile, începând din ajunul Bobotezei (zi de post), până la odovania praznicului (14 ianuarie). Mai poate fi consumată în zile de post și ajunare, sau la sărbători mari, fie înainte, fie după slujba de la biserică. O precizare se impune însă: când luăm agheasmă mare și anafură, întâi luăm agheasma, apoi anafura. Să știm apoi că agheasma mai este întrebuințată de preot pentru a stropi

casele dumneavoastră, în zilele care preced praznicul Bobotezei; tot cu agheasmă mare se sfințesc icoanele, crucile, veșmintele preoțești, vasele liturgice; de asemenea, credincioșii înșiși obișnuiesc să stropască ogrăzile, livezile, viile, animalele, un lucru bun, având în vedere că întreaga fire înconjurătoare are nevoie de sfințire.

Trebuie să avem un respect deosebit față de acest dar dumnezeiesc- agheasma se păstrează cu atenție, ferind-o de întinare. În acest scop, ea trebuie ținută într-un loc deosebit din locuință, într-una din încăperile destinate unor activități mai pioase, și nu la un loc cu toate celelalte obiecte de uz casnic, în bucătărie sau cămări, alături de sticle cu alt conținut. Dacă de la un an la altul agheasma prisosește, cea veche, deși un este stricată și un se strică niciodată, se varsă în locuri curate, ferite de întinare, de regulă în pământ, la flori, la rădăcinile pomilor.

Mai amintim, iubiți credincioși, că trebuie să ne ferim ca de foc de orice întrebuințare străină de duhul Ortodoxiei. Tot felul de «dezlegătoare» ori «descântătoare» recomandă astăzi – profitând de necazurile oamenilor, dar și de ignoranța lor, rețete pentru așa zise dezlegări de farmece, care includ uneori și agheasma, mare sau mică. Să nu cumva să le dați ascultare, căci faceți lucru diavolesc, nu creștinesc. Nici nu vi se rezolvă necazul, și săvârșiți și un mare păcat. Canoanele Sfinților Părinți opresc de la împărțășanie pe cei ce apelează la astfel de vrăjitorii.

Nădăjduim că aceste câteva lucruri vă vor ajuta în folosirea cu evlavie cuvenită a agheasmei mari. Să avem grijă, iarăși, că nu este suficientă gustarea din agheasmă spre sfințirea noastră, a caselor și a țarinilor noastre, ci mai ales de o viață virtuoasă, care să-și arte roadele prin credință și prin fapte bune!

EVENIMETE ÎN VIAȚA PAROHIEI- IANUARIE 2010

DUMINICĂ, 17 IANUARIE, ORA 12,00- După oficierea Sfintei Liturghii, în prezența Adunării Parohiale (mulțimea credincioșilor din parohie, adunați în biserică), vor avea loc, conform înaltei rezoluții a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel și în conformitate cu Statutul de Organizare și Funcționare a Bisericii Ortodoxe Române, **alegeri pentru desemnarea Consiliului Parohial și a Comitetului Parohial**. Consiliul Parohial este organismul cu putere de decizie în privința problemelor administrativ-gospodărești ale bisericii, el fiind compus din 7-12 membri, bărbați reprezentativi ai comunității. Comitetul Parohial poate fi alcătuit și din bărbați și din femei, el având atribuții în organizarea activităților parohiei, pe cinci sectoare: social-filantropic, misionar, cultural, sectorul pentru tineret și sectorul administrativ-gospodăresc. Așteptăm propunerile dumneavoastră nominale și prezența dumneavoastră la ședința din 17 ianuarie, deoarece fiecare dintre noi avem datoria de a ne implica mai mult în ajutorarea semenilor noștri, iar biserica preînchipuie familia și marea casă în care dorim să intrăm cu toții într-o deplină comuniune- Împărăția lui Dumnezeu.

SÂMBĂȚĂ, 30 IANUARIE – îl vom sărbători din nou pe patronul bisericii noastre, Sfântul Vasile cel Mare, în cadrul sărbătorii Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Ioan Gură de Aur și Grigorie Teologul când vom săvârși Utrenia, Acatistul Sfinților Trei Ierarhi și Sfânta Liturghie.

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNAL

MIERCURI-17,30- Acatistul Sf. Vasile cel Mare, Cateheză
VINERI- 08,30- Acatistul Maicii Domnului
17,30- Taina Sfântului Maslu
SÂMBĂȚĂ- 08,00- Utrenia, Sfânta Liturghie
10,30- Parastase
17,00- Vecernia Mare
DUMINICĂ- 08,30- Utrenia, Sfânta Liturghie
Programul poate suferi adăugiri sau modificări în funcție de sărbători / posturi.

PREOȚI SLUJITORI

Pr. Drd. Trandafir Cristian-tel. 0726.68.96.96/ 021.21.25.181
Pr. Drd. Zamfira Marius-tel. 0743.07.30.25/ 021.21.25.136

Preoții slujitori mulțumesc tuturor celor care s-au implicat în organizarea sărbătorii hramului bisericii noastre, prin donații în bani ori produse, prin ajutorul dat la curățenie și la pregătirea bisericii de sărbătoare. Dumnezeu și Sfântul Vasile să vă răsplătească osârdia!

APROPIE-ȚI UN SFÂNT!- DONEAZĂ ȘI TU!

Cu prilejul sărbătoririi hramului bisericii noastre, pe 1 Ianuarie 2010, Preasfinția Sa Varsanufie Prahoveanul s-a bucurat descoperind că biserica Sf. Vasile cel Mare adăpostește multe și prețioase moaște, ale unor sfinți iubiți de popor pentru ajutorul lor, sfinte moaște prețioase pe care orice biserică și le-ar dori. Astfel, Preasfinția Sa, a lansat credincioșilor parohiei noastre și slujitorilor bisericii Sf. Vasile cel Mare, îndemnul de a cinsti cum se cuvine aceste odoare de preț, prin făurirea unei raclă noi, din metal, împodobite cu icoanele sfinților respectivi. În semn de prețuire și recunoștință pentru donațiile făcute pentru raclă, Preasfinția Sa ne-a dat ca ascultare să așezăm toate pomelnicele donatorilor în racla nouă ce urmează a se făuri, pentru a fi pururea pomenite și a se afla pururea sub protecția acestor mari sfinți. Noua raclă- pe care nădăjduim să o re-alizăm până la finele anului- ar urma să fie așezată în partea dreaptă a naosului, în dreptul

icoanei murale a Sf. Arhanghel Mihail, pe un postament de lemn sculptat, având deasupra un baldachin de lemn sculptat și candelă care să rămână în permanență aprinse deasupra sfintelor moaște. Le mulțumim tuturor celor ce vor dori să contribuie la această lucrare de cinstire și prețuire, plasându-se sub protecția acestor mari sfinți, și a Sfintei Cruci, dătătoare de viață, a lui Hristos. Cu adevărat, minunat lucru este să devii ctitor în lăcașul lui Dumnezeu și să îți legi numele de cel al unui sfânt ! Jertfa dumnevoastră va fi pururea pomenită la altarul bisericii noastre, în slujbele și rugăciunile pe care preoții le înalță zi de zi lui Dumnezeu, Maicii Domnului și sfinților protectori ai bisericii noastre. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui și nici un cuvânt nu este de ajuns pentru slava puterii Lui. Dumnezeu să vă binecuvinteze strădania și osârda, revărsând din belșug asupra voastră binefacerile Sale, Amin !

În biserica noastră se află moaștele a șapte sfinți : **Sf. Ioan Botezătorul** (prăznuit pe 7 ianuarie, 24 iunie, 29 august) **Sf. Trifon** (prăznuit pe 1 februarie), **Sf. Haralambie** (prăznuit pe 10 februarie), **Teodor Tiron** (prăznuit pe 17 februarie), **Sf. Mare Mc. Gheorghe** (prăznuit pe 23 aprilie), **Sf. Mc. Paraschevi** (prăznuită pe 26 iulie), **Sf. Elefterie** (prăznuit pe 15 decembrie), – precum și cea mai mare particică din țara noastră din Sf. Cruce pe care a fost răstignit Hristos (sărbătorile Sf. Cruci: Duminica a 3-a din Postul Mare, 7 mai, 1 august, 11 și 14 septembrie)

"Sfintele Moaște care se află pe pământul țării noastre formează un prețios dar duhovnicesc pe care ni l-a dat Dumnezeu. Ele rămân cea mai convingătoare dovadă a existenței lui Dumnezeu, a darului nestrucăciunii și al facerii de minuni în trupurile lor. Ele sunt un semn al dragostei sfinților din cer pentru noi, oamenii păcătoși de pe acest pământ, căci ne-au lăsat nouă trupurile lor sfinte și făcătoare de minuni, ca un îndemn la sfințenie și mângâiere în lupta vieții pământești, încredințându-ne că sfinții se roagă neîncetat pentru sufletele noastre. Minunile săvârșite la sfintele moaște sunt numeroase, de aici numărul mare de închinători și acele mișcătoare procesiuni prin orașe și sate, la hramuri și pelerinaje, cu participarea a mii de credincioși. Sfintele moaște au fost în general sub permanenta atenție și grijă a domnitorilor. Ei le procurau, le răscumpărau cu bani foarte grei, le aduceau în țară, înălțau biserici în cinstea sfinților ale căror moaște le aduceau și le așezau cât mai aproape de curtea domnească, ca să le fie de ajutor în vremuri de primejdie. În nenumărate rânduri, sfinți precum Cuvioasa Parascheva, Sf. Grigorie Decapolitul, Sfânta Filoftea ori Sfântul Dimitrie cel Nou au ajutat neamul nostru, nu numai în situații particulare, ci și în vremuri de război, secetă, năvăliri de lăcuste, molime, cutremure, îndepărtând aceste nenorociri de la locurile pe unde erau purtați în procesiuni de către preoți și cinstiți de către poporul venit să se închine lor. Suntem datori să ne închinăm cu credință la sfintele moaște, care împodobesc pământul țării noastre, și să ne rugăm acestor sfinți să mijlocească înaintea Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre." (Arhim. Ioanichie Bălan, *Sfintele moaște din România*, Ed. Episcopiei Romanului, 1999)